



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci  
žalobkyně: **Z. L., s.r.o.**  
sídlem X.

zast. advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou  
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**  
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2025, č. j. JMK 87836/2025, sp. zn. S-JMK  
72962/2025/OD/VW,

**takto:**

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2025, č. j. JMK 87836/2025, sp. zn. S-JMK 72962/2025/OD/VW, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 135 Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně, advokátky Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové.

**Odůvodnění:**

**I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí**

1. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2025, č. j. JMK 87836/2025, sp. zn. S-JMK 72962/2025/OD/VW („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vyškov („správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 4. 2025, č. j. MV 30900/2024 OD/27 Ja („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Rozhodnutím o přestupku byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání tří přestupků provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Přestupků se žalobkyně měla dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu. Prvního přestupku se měla žalobkyně dopustit jako provozovatelka vozidla registrační značky X, značky Audi A4. Neznámý řidič měl dne 12. 4. 2024 v 19:53 hodin ve V. na pozemní komunikaci ulice N. ve směru jízdy na Brno překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 10 km/h a více, rychlost motorového vozidla činila po odečtu toleranční odchylky 62 km/h, přičemž v daném úseku je stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy na 50 km/h. Druhého přestupku se měla dopustit jako provozovatelka totožného vozidla. Neznámý řidič měl dne 22. 4. 2024 v 12:58 hodin na totožném místě překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 10 km/h, rychlost motorového vozidla po odečtu toleranční odchylky činila 57 km/h. Třetího přestupku se měla žalobkyně dopustit jako provozovatelka vozidla registrační značky X značky VW Touran. Neznámý řidič měl dne 7. 7. 2024 na totožném místě překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 10 km/h a více, rychlost motorového vozidla činila po odečtu toleranční odchylky 60 km/h. Jednáním neznámého řidiče došlo ve všech třech případech k porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Neznámý řidič se dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za spáchané přestupky byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul průběh správního řízení, uvedl relevantní právní úpravu a vyjádřil se k odvolacím námitkám žalobkyně. Doplnil spisový materiál o článek týkající se úsekového měření v dotčených lokalitách. Neshledal rozpor prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy a uzavřel, že byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Uloženou pokutu ve výši 6 000 Kč považoval za přiměřenou a zákonnou; stejně tak i výrok o náhradě nákladů řízení.

## II. Žaloba, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

4. Napadené rozhodnutí je dle žalobkyně nezákonné proto, že nebyla vypořádána odvolací námitka ve znění: *„Zároveň namítáme, že místa, ve kterých Městská policie Vyškov měří rychlost jízdy vozidel, nebyla ani schválena Policií ČR k měření. Městská policie Vyškov tedy měří rychlost jízdy vozidel nezákonně, v rozporu s ust. § 79a zákona o obecní policii.“*. V rozhodnutí se odpověď na tuto otázku nenachází.
5. Další žalobní námitka směřuje proti závěru o splnění podmínky podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“). Žalovaný sice do spisu založil výtisk webové stránky, který má splnění této podmínky dokládat, podle žalobkyně však není prokázáno, že tato informace byla zveřejněna již před spácháním přestupků. Žalobkyně dále namítá, že informace byla na webových stránkách umístěna v sekci „*servis*

*pro novináře*“, podsekcí „*tiskové zprávy*“, tedy způsobem, který byl pro běžného adresáta jen obtížně dohledatelný. Navrhla proto zrušení napadeného rozhodnutí.

6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, napadené rozhodnutí považoval za správné a odůvodněné. Podklady, se kterými byla žalobkyně seznámena zcela jasně prokazují splnění podmínky dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Schválení úsekového měření Policií České republiky je součástí každého oznámení o přestupku. Žalobkyně se s těmito podklady mohla seznámit, svého práva však nevyužila. Stran požadavků na odůvodnění správních rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2019, č. j. 32 A 36/2017-47. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
7. V replice ze dne 28. 1. 2026 žalobkyně uvedla, že neměla důvod nahlížet do spisu za účelem ověření podkladů, které správní orgány ve svých rozhodnutích vůbec nezmiňují. Trvala na tom, že její námitka ohledně schválení místa měření Policií České republiky měla být vypořádána již v napadeném rozhodnutí, nikoliv až ve vyjádření k žalobě.
8. Pokud jde o splnění podmínky podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, žalobkyně setrvala na tom, že nebylo prokázáno zveřejnění informace nejpozději v den spáchání přestupku. Žalovaný se podle ní rovněž nevypořádal s námitkou, že informace byla umístěna pod odkazem „*servis pro novináře*“, a tedy pro veřejnost fakticky ukryta.

### III. Posouzení věci soudem

9. Před posouzením věci samé se soud zabýval včasností žaloby. Žaloba byla podána dne 11. 9. 2025. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo doručováno A. H. dne 7. 7. 2025, žalobkyni dne 11. 7. 2025 a V. Ch. dne 23. 1. 2026.
10. Ze správního spisu neplyne, z jakého důvodu bylo napadené rozhodnutí doručováno A. H.; ze spisu se nepodává, že by žalobkyni v tomto řízení zastupovala. Toto doručení proto nemá pro posouzení běhu lhůty k podání žaloby význam.
11. Ve vztahu k doručení V. Ch. soud zjistil, že součástí správního spisu je na č. l. 27 plná moc ze dne 2. 11. 2023, doručená správnímu orgánu I. stupně dne 12. 11. 2023. Touto plnou mocí žalobkyně podle jejího textu zmocnila V. Ch. pro všechna řízení o přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Takto formulované zmocnění svou povahou odpovídá plné moci podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu, tedy plné moci pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v budoucnu. U takové plné moci však musí být podpis zmocnitele úředně ověřen. Posuzovaná plná moc tuto náležitost nesplňuje.
12. Z judikatury Nejvyššího správního soudu současně plyne, že jednotlivé druhy plných mocí podle § 33 správního řádu mají odlišný rozsah a nelze je bez dalšího směřovat (srov. rozsudek ze dne 1. 4. 2026, č. j. 6 As 15/2026-35). Nejvyšší správní soud dále dovodil, že vadnou prezidiální plnou moc nelze bez dalšího automaticky považovat za plnou moc jiného typu; je třeba zkoumat též vůli zmocnitele, okolnosti předložení plné moci a případně umožnit odstranění jejích vad (srov. rozsudek ze dne 4. 12. 2025, č. j. 1 As 150/2025-27).
13. V nyní projednávané věci však ze správního spisu neplynou takové okolnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že V. Ch. byl v tomto konkrétním řízení procesním zástupcem žalobkyně pro celé řízení. Ze spisu se nepodává, že by rozsah zmocnění byl dodatečně upřesněn nebo že by byla vada plné moci odstraněna. Za této situace nelze mít za prokázané,

že by v době oznámení napadeného rozhodnutí existovalo účinné zastoupení žalobkyně V. Ch. pro toto řízení.

14. Soud pro úplnost dodává, že pokud by žalobkyně v době doručování napadeného rozhodnutí účinně zastoupena byla a rozhodnutí by bylo doručeno přímo jí namísto zástupci, nešlo by bez dalšího o důvod pro odmítnutí žaloby pro předčasnost. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 2 As 27/2004-78, by se jednalo o odstranitelný nedostatek, který by bylo třeba zhojit řádným doručením rozhodnutí zástupci. O takovou situaci však v nynější věci nejde.
15. Pro běh lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s. je proto rozhodné doručení napadeného rozhodnutí přímo žalobkyni dne 11. 7. 2025. Dvouměsíční lhůta k podání žaloby počala běžet dne 12. 7. 2025 a skončila dne 11. 9. 2025. Žaloba podaná téhož dne byla tudíž podána včas.
16. Krajský soud proto při splnění podmínek řízení přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)].

#### *Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí*

17. Nepřezkoumatelnost představuje závažnou vadu rozhodnutí, k níž soud přihlíží i z úřední povinnosti. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné zejména tehdy, je-li nesrozumitelné, vnitřně rozporné nebo z něj není zřejmé, z jakých skutkových a právních důvodů správní orgán rozhodl. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů může spočívat též v tom, že správní orgán nevypořádá podstatné námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005–44).
18. Ustálená judikatura přitom vychází z toho, že správní orgán je povinen vypořádat se alespoň se všemi základními námitkami účastníka řízení. Zároveň platí, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek. Ani to však neznamená, že by odvolací orgán mohl ponechat bez odpovědi některou ze stěžejních odvolacích námitek (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008–130, ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011–72, a ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40).
19. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval námitkami vztahujícími se k podmínkám měření rychlosti Městskou policií Vyškov, po doplnění spisového materiálu uzavřel, že informace o úsekovém měření byla v souladu s § 24b odst. 2 zákona o obecní policii vhodným způsobem uveřejněna, a dále konstatoval, že měřicí zařízení mělo platné ověření a bylo správně nastaveno. Odvolací námitky žalobkyně proto neshledal důvodnými.
20. Námitkou žalobkyně, že místo měření nebylo určeno Policií České republiky podle § 79a zákona o silničním provozu, se však žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval. Teprve ve vyjádření k žalobě uvedl, že schválení úsekového měření Policií České republiky je součástí každého oznámení o přestupku. Soud přitom ze správního spisu zjistil, že na č. l. 8 je založeno stanovisko Policie České republiky ze dne 23. 11. 2022, jímž byla ulice N. ve V. určena jako místo pro úsekové obousměrné měření nejvyšší dovolené rychlosti Městskou policií Vyškov. Samotná existence tohoto podkladu ve spise však nenahrazuje jeho vypořádání v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
21. Z napadeného rozhodnutí totiž není patrné, že žalovaný z uvedeného stanoviska Policie České republiky vycházel, ani jaký právní závěr z něj učinil. Námitka žalobkyně tak nebyla

vypořádána ani výslovně, ani implicitně. Přitom nešlo o námitku okrajovou; jednalo se o jednu ze základních odvolacích námitek, kterou bylo třeba v rozhodnutí o odvolání zodpovědět.

22. Chybějící důvody rozhodnutí přitom nelze doplňovat až ve vyjádření k žalobě. Účelem soudního přezkumu není poskytnout správnímu orgánu prostor k dodatečnému doplnění úvah, které měly být obsaženy již v rozhodnutí o odvolání (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002–25, ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007–84, či ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008–109). Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
23. Tato vada sama o sobě postačuje ke zrušení napadeného rozhodnutí. Soud se nicméně z důvodu procesní ekonomie zabýval i druhou žalobní námitkou, neboť se může uplatnit i v dalším řízení.

#### *Uveřejnění informace o úsekovém měření*

24. Žalobkyně dále namítala, že informace o zřízení automatizovaných technických prostředků nebyla vhodným způsobem uveřejněna. Podle § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, platí, že „[o]becní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu“. Odstavec druhý tohoto ustanovení pak uvádí, že „[j]sou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit“.
25. Zákon výslovně nestanoví, co je třeba považovat za „vhodný způsob uveřejnění“. Judikatura správních soudů však dovodila, že tomuto požadavku může dostát i zveřejnění informace na webových stránkách obce nebo v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39, případně ze dne 9. 11. 2022, č. j. 2 As 342/2021-46). Současně platí, že obsah internetových stránek musí být pro účely dokazování zachycen tak, aby byl zjištěl jeho stav k rozhodnému datu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně akceptoval jako datum prokazující zveřejnění informace datum zveřejnění článku v internetovém periodiku, obdobně se postavil také k datu zveřejnění informace na webových stránkách (viz blíže např. rozsudek ze dne 2. 8. 2022, č. j. 10 As 331/2020-29, anebo výše uvedený rozsudek č. j. 9 As 280/2019-39, příp. i usnesení č. j. 5 As 263/2022-29).
26. Žalovaný se námitkou žalobkyně stran způsobu zveřejnění informace o úsekovém měření zabýval. Doplnil spisový materiál o výpis z webové stránky Města Vyškov, jehož obsahem je tisková zpráva „Úsekové měření se týká dalších ulic. Posvítí si i na motorkáře“ zpráva je datována 15. 11. 2022 Dle zdrojových informací je v kolonce vytvořeno/změněno uvedeno 15. 11. 2022/15. 11. 2022. V kolonce umístění je uvedeno: složky dokumentů > servis pro novináře > tiskové zprávy 2022. Žalovaný proto dospěl k závěru, že informace byla uveřejněna vhodným způsobem na oficiálních stránkách Městského úřadu Vyškov dne 15. 11. 2022.
27. Zdejší soud po posouzení věci dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný. Z předloženého výpisu webové stránky je patrné datum zveřejnění informace i skutečnost, že od tohoto data nedošlo ke změně jejího obsahu. Takto zachycený důkaz je způsobilý prokázat, že

informace byla na oficiálních webových stránkách města zveřejněna již dne 15. 11. 2022. Byla tedy zveřejněna před okamžikem přestupkového jednání žalobkyně, ke kterému mělo dojít v roce 2024.

28. Soud se ztotožňuje i se závěrem žalovaného, že šlo o vhodný způsob uveřejnění. Rozhodné je, že informace byla veřejně přístupná na oficiálních webových stránkách města, nikoliv to, že byla zařazena do sekce „*servis pro novináře*“, podsekce „*tiskové zprávy*“. Umístění tiskové zprávy do takto označené sekce nelze bez dalšího považovat za skrytí informace před veřejností; naopak jde o obvyklý způsob zveřejňování obdobných sdělení. Žalobní námitka směřující proti splnění § 24b odst. 2 zákona o obecní policii proto důvodná není.

#### IV. Závěr

29. Krajský soud shledal žalobu důvodnou. Napadené rozhodnutí proto zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a znovu rozhodne o odvolání žalobkyně. Především se bude muset přezkoumatelným způsobem vypořádat se všemi základními odvolacími námitkami, včetně námitky týkající se určení místa měření Policií České republiky podle § 79a zákona o silničním provozu.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Náklady řízení žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Žalobkyně při podání žaloby nebyla zastoupena advokátkou; zastoupení doložila až podáním ze dne 28. 1. 2026. Z předložené plné moci navíc výslovně neplyne, že by advokátka byla zmocněna již k podání žaloby. Soud proto přiznal náhradu odměny za zastoupení pouze za jeden úkon právní služby, a to za vyjádření ze dne 28. 1. 2026, ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], a dále náhradu hotových výdajů ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupkyně žalobkyně je plátkyní daně z přidané hodnoty, proto se její odměna a náhrada hotových výdajů zvyšují o částku odpovídající této dani, tedy o 1 065 Kč. Celkem proto soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 135 Kč.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 12. května 2026

Lenka Bahýřlová v. r.  
samosoudkyně

